

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 4. novembar 2013. god.
Br. ref.:RK489/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI32/13

Podnosilac

Januz Januzi

**Ocena ustavnosti rešenja Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 329/2010, od
19. decembra 2012 god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je gđin Januz Januzi, iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac osporava rešenje Vrhovnog suda Kosova rev. br. 329/2010, od 19. decembra 2012. god., koje je njemu uručeno 17. februara 2013. god.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva je naveo da rešenje Vrhovnog suda Kosova, rev. br. 329/2010, krši njegova prava koja su regulisana Zakonom o radu i koja su garantovana Ustavom.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članovima 113.7. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovima 20. i 22.7. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 od 15. januara 2009. god., (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

5. Dana 11. marta 2013. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo i isti je registrovan pod oznakom KI 32/13.
6. Dana 05. aprila 2013. god., Sud je obavestio podnosioca i Vrhovni sud Kosova o registraciji zahteva.
7. Odlukom predsednika (br. GJR. KI 32/13), od 25. maja 2013. god., sudija Snezhana Botusharova je imenovana za sudiju izvestioca. Istog dana, odlukom predsednika (br. KSH. KI 32/13), imenovano je Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Enver Hasani.
8. Dana 12. septembra 2013. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

9. Dana 28. februara 1991. god., Sekretarijat Skupštine opštine Priština je doneo rešenje [br. 03/116-3] o prestanku radnog odnosa podnosiocu zahteva.
10. Dana 03. septembra 2003. god., podnosilac zahteva se pismenim putem obratio izvršnom direktoru opštine Priština i zahtevao povratak na radno mesto na kome je radio punih 35 godina, odnosno sve do 28. februara 1991. god.
11. Dana 29. januara 2004. god., podnosilac zahteva se pismenim zahtevom obratio Instituciji ombudsmana u kome je naveo da on još uvek nije primio odgovor na zahtev koji je poslao izvršnom direktoru opštine Priština 03. septembra 2003. god.

12. Dana 10. marta 2004 god., Institucija ombudsman se pismenim putem obratila opštini Priština i tražila da se podnosiocu odgovori na njegov zahtev u najkraćem roku.
13. Dana 07. aprila 2004. god., opština Priština je ponudila ugovor o zaposlenju podnosiocu zahteva, koji je on istog dana potpisao.
14. Dana 16. marta 2005. god., podnosilac se pismenim zahtevom obratio izvršnom direktoru opštine Priština u kome je tražio isplatu jubilarne nagrade u iznosu od 245 evra.
15. Dana 27. juna 2005. god., Opština Priština je donela rešenje [01 br. 118-248], kojim se podnosilac zahteva penzionise zbog ispunjenja svih uslova za starosnu penziju, shodno Zakonu o radu koji je tada bio na snazi.
16. Dana 01. jula 2005. god., podnosilac je podneo zahtev izvršnom direktoru Opštine Priština u kome je tražio dodatnu isplatu na penziju u iznosu od dve mesečne plate, odnosno 484 evra.
17. Nepoznatog dana 2005. god., podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu u Prištini protiv opštine Priština u kojoj je tražio isplatu nadoknade za mesečne plate i jubilarnu nagradu.
18. Dana 12. aprila 2006. god., Opštinski sud u Prištini je doneo presudu [C1 br. 344/2005], kojom se tužbeni zahtev tužioca odobrava kao osnovan. U presudi sud je naveo: *„DUŽNA je tužena opština Priština da tužiocu na ime dve plate za jubilarnu nagradu i tri plate nakon penzionisanja, isplati iznos od 605 evra sa kamatom koju propisuje banka za deponovanje za godinu dana bez određene namene, počev od 01.07.2005. god., od kada je penzionisan, pa sve do konačne isplate, kao i da isplati troškove postupka u iznosu od 78 evra, sve ovo u roku od 15 dana od dana kada presuda postane pravosnažna, a pod pretnjom prisilnog izvršenja.“*
19. Dana 02. juna 2006 god., podnosilac zahteva se pismenim zahtevom obratio izvršnom direktoru Skupštine opštine Priština u kome je tražio izvršenje presude Opštinskog suda [C1. br. 344/2005] od 12. aprila 2006. god.
20. Dana 15. marta 2007. god., podnosilac zahteva je pred Opštinskim sudom u Prištini podneo tužbu protiv opštine Priština u kojoj je tražio isplatu plata za period 30. septembar 2003. god., do 30. marta 2004. god.
21. Dana 29. maja 2007. god., Opštinski sud u Prištini je doneo rešenje [C1. br. 109/07], kojim je tužbu podnosioca odbio kao nedopustivu, jer je podneta van roka.
22. U obrazloženju rešenja Opštinski sud je naveo: *„[...] Sud smatra da tužilac traži nadoknadu ličnih primanja za vreme koje nije delovao – radio i to od 03.09.2003. god. do 30.03.2004. god. Shodno tome, sud je potvrdio da je tužilac propustio rok za zaštitu prekršenih prava, odnosno za zahtev za nadoknadu ličnih primanja onako kako je to predviđeno članom 186. ZPK u kome se citira: „Obaveza naknade štete smatra se dospelom od trenutka*

nastanka štete“. Isto tako u članu 372. ZPK se citira da: „Potraživanja povremenih davanja koja dospevaju godišnje, zastarevaju za tri (3) godine od dospelosti svakog pojedinog davanja“. Dok, član 376. tačka 1 predviđa da „potraživanje naknade prouzrokovane štete zastareva za tri (3) godine od kad je oštećeni doznao za štetu i za lice koje je štetu učinilo.“

23. Dana 16. novembra 2007. god., podnosilac je uložio žalbu na rešenje Opštinskog suda [C1. br. 109/07], od 29. maja 2007. god.
24. Dana 04. avgusta 2010. god., Okružni sud u Prištini je doneo presudu [Ac. br. 672/2008], kojom je žalbu podnosioca odbio kao neosnovanu, dok je rešenje Opštinskog suda [C1. br. 109/07], potvrdio u celosti.
25. U izreci presude Okružni sud je naveo: *„Okružni sud je našao da je prvostepeni sud u ovom pravnom pitanju pravilno primenio materijalno pravo kada je našao da je tužilac podneo tužbu nakon roka predviđenog iz člana 372. i 376, stav 1. Zakona o obligacionim odnosima. Isto tako, ne postoje kršenja odredaba parničnog postupka iz člana 182. stava 2. tačke: b, g, j, k i m Zakona o parničnom postupku, za koje se sud brine prema službenoj dužnosti.“*
26. Nepoznatog dana podnosilac je uložio zahtev za reviziju Vrhovnom sudu Kosova protiv presude Okružnog suda u Prištini [Ac. br. 672/2008].
27. Dana 19. decembra 2012. god., Vrhovni sud je doneo rešenje kojim se zahtev za reviziju podnosioca odbija kao neosnovan.
28. U izreci rešenja Vrhovni sud je naveo: *„Protiv rešenja drugostepenog suda tužilac je podneo reviziju bez navođenja razloga za koje se može podneti revizija uz predlog da se osporena rešenja izmene, tako da se tužbeni zahtev tužioca odbija kao neosnovan.“*

Navodi podnosioca zahteva

29. Podnosilac zahteva je naveo da su mu odlukama sudova prekršena prava koja su regulisana Zakonom o radu i garantovana Ustavom Kosova.
30. Podnosilac zahteva se obraća Sudu zahtevom:

„Da mu se isplati novčana nadoknada za period od 03.09.2003. god., pa sve do 31.04.2004. god., u iznosu od 848 evra, kao i kamata od 03.09.2003. god., pa sve do konačne isplate.“

Ocena prihvatljivosti zahteva

31. Da bi mogao da presudi po zahtevu podnosioca zahteva, Sud prvo mora da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio sve uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i posebno navedeni u Zakonu i Poslovniku o radu.
32. Sud primećuje da podnosilac u zahtevu nije naveo koja su mu konkretna prava regulisana Zakonom o radu i garantovana Ustavom prekršena odlukama

redovnih sudova, iako član 48. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo kaže:

“Podnosilac podneska dužan je da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

33. Sa druge strane, pravilo 36.2. Poslovnika propisuje: "Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:
 - b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili
 - d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju".
34. U konkretnom slučaju, podnosilac zahteva ne pokazuje na koji način i kako su redovni sudovi prekršili njegova prava regulisana Zakonom o radu, niti je pružio dokaze o navodnim kršenjima Ustavnih prava.
35. Ustavni sud podseća da po Ustavu nije njegova dužnost da deluje kao apelacioni sud u odnosu na odluke koje su donete od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primene odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [VK], br. 30544/96, presude Evropskog suda za ljudska prava od 21. januara 1999).
36. Ustavni sud samo može razmotriti da li su dokazi predstavljeni na takav način, kao i da li su postupci uopšte, gledano u celini, vođeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi slučaj Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava, koji je usvojen 10. jula 1991. god.).
37. U stvari, podnosilac zahteva nije utemeljio svoje navode na ustavnim osnovama jer nije pokazao na koji način i kako su redovni sudovi prekršili njegova prava zagarantovana Ustavom. Ustavni sud na osnovu priloženog ne može da zaključi na koji način i kako su odgovarajući postupci redovnih sudova bili nepravični ili uprljani arbitrarnošću (vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. god.).
38. Iz gorenavedenih razloga Sud konstatuje da zahtev podnosioca zahteva ne ispunjava uslove člana 48. Zakona i pravila 36. stava 2. (b) i (d) Poslovnika o radu, i kao takav je očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 48. Zakona, i pravilom 36. stavom 2. (b) i (d) Poslovnika o radu, dana 12. septembra 2013. god., jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani